Citations from the *Catena Aurea*
Aquinas, Thomas. Catena Aurea. *Opera Omnia* volume 16.

(pg. 4)
Chrysostomus: Sicut post miraculum quinque panum, Dominus turbas dimisit, ita et nunc: nec autem pedes recedit, sed navigo, ne turba eum sequatur[…]
CA 16.1.290.

Augustinus: Marcus autem dicit, quod in Dalmanutha: nec est dubitandum eumdem locum esse sub utroque nomine: nam plerique codices non habent, etiam secundum Marcum, nisi Mageda.
CA 16.1.290.

Rabanus: Est autem Magada regio contra Gerasam[…]
CA 16.1.290.

Remegius: […] Quod autem signum postularent, Joannes manfestat: refert enim cap. IV, post refectionem de quinque panibus, turbam accessisse ad Dominum, et dixisse: Quod signum facis[…] Patres nostri manna in deserto comederunt, sicut scriptum est[…] Ideoque et hic dicunt: Ostende nobis signum de coelo; id est fac, ut uno vel duobus diebus manna pluat, ut totus populus pascatur, sicut multo tempore factum est in deserto.[…]
CA 16.1.290.

(pg. 5)
Ieronimus: Hoc apud Graecos in plerisque codicibus non habetur. Sensus autem manifestus est, quod ex

elementorum ordine et consonantia possunt et sereni et pluviosi dies praenosci. Scribae autem et Pharisaei, qui videbantur legis esse doctores, ex Prophetarum vaticinio non poterant cognoscere Salvatoris adventum.
CA 16.1.290.

Chrysostomus: Sicut ergo in coelo aliud quidem est signum serenitatis, aliud pluviae; ita et in me putare oportet: nunc enim, scilicet in primo adventu his signis quae in terra sunt, opus est; quae autem in coelo sunt, conservantur tempori secundi adventus. Nunc enim sicut medicus veni; tunc sicut judex adero: propter hoc nunc occultus veni[…]
CA 16.1.290-91.

(pg. 8)
Glosa *interlinearis*: Dicit autem, *Generatio mala et adultera*, id est incredula, pro spirituali carneum habens intellectum.
CA 16.1.291.

Rabanus: Non ergo generationi illi tentantium Dominum signum coeleste datur, quale quaerebant, quibus multa signa dedit in terra; sed generationi quaerentium Dominum, id est Apostolis; quibus cernentibus, ascendit in coelum, et Spiritum Sanctum misit.
CA 16.1.291.

(pg. 9)
Rabanus: […] Nota, quod non, sicut in aliis legitur locis, dimissis turbis abiit; sed quia infidelitatis error insolentium animos obtinebat, dicitur quod eos reliquit.
CA 16.1.291.

Augustinus: […] *Facto vespere dicitis: Serenum erit, etenim rubicundum est coelum*; id est sanguine passionis Christi, primo adventu indulgentia peccatorum datur. *Et mane*: *Hodie tempestas, rubet enim cum tristitia coelum*: illud est quod secundo adventu igne praecedente venturus est.
CA 16.1.290.

Glosa *ordinaria*: Vel aliter. *Rutilat triste coelum*, id est, patiuntur Apostoli post resurrectionem: post quos me judicare in futuro scire potestis quia cum non parco meis bonis quin patiantur, non parcam aliis in futuro.[…]
CA 16.1.290.

(pg. 10)
Ieronimus: […] Quomodo autem panes non habebant qui statim impletis septem sportis, ascenderunt in naviculam, et venerunt in fines Mageda?[…] Sed scriptura testatur, quod obliti sunt eos secum tollere.
CA 16.2.292.

(pg. 11)
Glosa *interlinearis*: Quasi dicat: Neque mysterium intelligitis, neque virtutem in memoria habetis.
CA 16.2.292.

Ieronimus: […] ecce per occasionem docet eos quid significent quinque panes et septem, quinque millia hominum et quatuor millia, quae pasta sunt in eremo. Si enim fermentum Pharisaeorum et Sadducaeorum non corporalem panem, sed traditiones perversas et haeretica

significat dogmata; quare cibi quibus nutritus est populus Dei, non veram doctrinam integramque significent?
CA 16.2.292.

Chrysostomus: Ut autem discas quantum in discipulis potuit increpatio Christi, et qualiter eorum mentem erexerit dormientem, audi quid Evangelista dicat: *Tunc intellexerunt*[…] quamvis eo hoc non interpretante. Interpretatio ergo Domini eos a Judaicis observationibus abduxit, desides existentes attentiores fecit, et a parva fide eos eripuit, ut non timeant si quando paucos panes habere vidaentur, neque pro pane solliciti sint, sed haec despiciant universa.
CA 16.2.292.

(pg. 12)
Chrysostomus: Ideo autem non simpliciter Caesaream nominat, sed Caesaream Philippi; quia est et alia Caesarea quae est Strationis: non autem in illa, sed in hac discipulos interrogavit; longe eos a Judaeis abducens, ut ab omni timore eruti, libere dicant quae habebant in mente.
CA 16.3.292.
Ieronimus: Philippus iste est frater Herodis de quo supra diximus, tetracha Itureae et Traconitidis regionum qui in honorem Tiberii Caesaris Caesaream Philippi (quae nunc Paneas dicitur) appellauit et est in prouinicia Phoenicis, imitatus Herodem patrem qui in honorem Augusti Caesaris appellauit Caesaream, quae prius turris Stratonis uocabatur et ex nomine filiae eius Libiadem, trans Iordanem exstruxit. Iste locus est Caesarea Philippi ubi Iordanis ad radices oritur Libani et habet duos fontes, unum nomine Ior et alterum Dan, qui simul mixti Iordanis nomen efficiunt.

Comm. in Matt. CCSL 77.4.3.139.

Petrus Comestor: Philippus in termino Judaeae septentrionan constituit sibi civitatem, quam vocavit Caesaream Philippi, in memoriam Tiberii, et sui nominis, et est in regione Phoenicis ubi radicem Libani oriuntur duo fontes, Jor et Dan, quorum rivuli sociati sub montibus Gelboe, sub urbe Cedar, secus medicabilia balnea, Jordanem faciunt.[…]
Historia scholastica PL 198.86.1580.

(pg. 13)
Augustinus: […] sed potest illud movere quod Lucas Dominum interrogasse discipulos suos, quem illum dicerent homines, tunc dixit, cum esset solus orans et adessent etiam ipsi, porro autem Marcus in via dicit illos hoc ab eodem interrogatos. Sed eum movet qui numquam oravit in via.[…]
De consensu Evangelistarum CSEL vol. 4/43.2.51.216.

Origenes: tractatu ex his quos nunc habemus I. Interrogat Christus discipulos, ut ex Apostolorum responsionibus nos discamus diversas opiniones fuisse tunc apud Judaeos de Christo; et ut nos semper scrutemur qualis opinio sit apud homines de nobis: ut si quid male dicitur de nobis, occasiones illius praedicamus: si quid autem boni, ejus occasiones augeamus. Sed et discipuli Episcoporum Apostolorum intruuntur exemplo, ut qualescumque opiniones audierint foris de Episcopis suis, referant eis.
CA 16.3.292-293.

Rabanus: […] Ideo quid alii de se sentiant inquirit, ut expositis primo sententiis errantium, discipuli probarentur veritatem suae confessionis non de opinione vulgata, sed de ipso percepisse dominicae revelationis arcano.
CA 16.3.293.

(pg. 14)
Chrysotomus: […] Non autem dicit: Quem me dicunt Scribae et Pharisaei esse? sed, Quem me dicunt homines esse? plebis mentem quae ad malum inflexa non erat, investigans. Etsi enim multo humilior quam oportebat eorum erat de Christo opinio, sed tamen a nequitia libera erat; Pharisaeorum autem opinio de Christo erat plena multa malitia. […] et propter hoc non a principio praedicationis eos de hoc interrogavit sed postquam multa signa fecit, et multa locutus est eis de sua deitate.
CA 16.3.293.

Ieronimus: Non enim dixit? Quem me esse dicunt homines? sed *Quem dicunt esse Filium hominis*? ne jactanter de se quaerere videretur.[…]
CA 16.3.293.

(pg. 15)
Ieronimus: […] Sed tamen turbae sic errare potuerunt in Elia et Hieremia, quomodo Herodes erravit in Joanne: unde miror quasdam interpretes causas errorem inquirere singulorum.
CA 16.3.293.

Chrysostomus: Quando vero Dominus de plebis opinione interrogat, omnes respondent; sed omnibus discipulis interrogatis, Petrus tamquam os Apostolorum et caput, pro omnibus respondet[…]
CA 16.3.293.

(pg. 16)
Ieronimus: Deum etiam vivum appellat, ad comparationem eorum deorum qui putantur dii, sed mortui sunt. Saturnum, dico, Jovem, Venerem, et Herculem, et cetera idolorum portenta.
CA 16.3.294.

Origenes: […] et ideo dicebatur vivus, sed secundum supereminentiam, quia supereminet omnibus habentibus vitam: quia solus habet immortalitatem et est fons vitae, quod proprie dicitur Deus Pater; vita autem est quasi de fonte procedens[…]
CA 16.3.294.

(pg. 18)
Ieronimus: […] siquidem Barjona in lingua nostra sonat Filius columbae. Alii simpliciter accipiunt: quod Simon, scilicet Petrus, filius sit Johannis, juxta alterius loci interrogationem Joan. XX: "Simon Joannis, diligis me?" et volunt scriptorum vitio depravatum: ut pro *Barjoanna*, id est filius Joannis, *Barjona* scriptum sit, una detracta syllaba; Joanna vero interpretatur Dei gratia. Utrumque autem nomen mystice intelligi potest: quod et columba Spiritum sanctum, et gratia Dei donum significet spirituale.
CA 16.3.294.

Chrysostomus: Vanum est enim dicere, Tu es filius Jonae, vel Joanna, nisi ut ostendat quoniam ita naturaliter est Christus Filius Dei sicut Petrus filius Jonae, ejusdem substantiae cum eo qui genuit.
CA 16.3.294.

Chrysostomus: Nimirum autem, si non confessus esset Petrus Christum proprie ex Patre natum, non esset hic revelatione opus: neque aestimare Christum unum ex multis filiis adoptivis, beatitudine dignum esset nam et ante hoc illi qui erant in navi dixerunt supra XIV, *Vere Filius. Dei est hic*.[…]
CA 16.3.294-295.

(pg. 19)
Augustinus: […] Nullus tamen arbitretur quod hic Petrus nomen acceperit: non enim accepit hoc nomen nisi ubi Joannes, cap. I commemorat ei dictum esse: "Tu vocaberis Cephas; quod interpretatur Petrus."

CA 16.3.295.

Hugo S. Chari: […] Idem est Latine, et Graece Petrus, quod Syriace Cephas, nomen a petra derivatum.[…]
Opera 6.16.58.[1]

Ieronimus: […] Petrus agnoscens. […] Sed sciendum est quod apud Hebraeos P littera non habetur nec illum nomen est quod hoc elementum sonet. Abusiue igitur accipienda quasi per F litteram scripta sint.[…]
Liber interpret. Hebr. nom. CCSL 72.141.[2]

Chrysostomus: Id est in hac fide et confessione aedificabo Ecclesiam meam. Hinc ostendit multos jam credituros quod Petrus confessus fuerat, et erigit ejus sensum, et pastorem ipsum facit.
CA 16.3.295.

Augustinus: […] et super hanc intelligeretur quam confessus est Petrus dicens, *Tu es Christus Filius Dei vivi*; ac si Petrus ab hac petra appellatus, personam Ecclesiae figuraret, quae super hanc petram aedificatur; non enim dictum est illi, Tu es petra, sed *Tu es Petrus*: petra autem erat Christus, quem confessus Simon, sicut ei tota Ecclesia confitetur, dictus est Petrus. Harum autem duarum sententiarum quae sit probabilior, eligat lector.
CA 16.3.295.

(pg. 20)

---

[1] Cited as Rabanus by Olivi.
[2] Cited as Remegius by Olivi.

Ieronimus: […] Ego portas inferi, vitia reor atque peccata; vel certe haereticorum doctrinas; per quas illecti homines ducuntur ad tartarum.
CA 16.3.295.

Rabanus: Portae quoque inferi, etiam tormenta et blandimenta sunt persecutorum; sed et prava infidelium opera ineptaque colloquia, portae sunt inferi, quia iter perditionis ostendunt.
CA 16.3.295.

Origenes: Non autem exprimit utrum petrae non praevalebunt in qua aedificat Christus Ecclesiam, aut Ecclesiae quam aedificat supra petram: tamen manifestum est quia nec adversus petram, nec adversus Ecclesiam portae praevalent inferorum.
CA 16.3.295.

Cyrillus: […] autem hanc Domini promissionem, Ecclesia Apostolica Petri ab omni seductione haereticaque circumventione manet immaculata, super omnes praepositos et Episcopos, et per omnes primates Ecclesiarum et populorum in suis Pontificibus, in fide plenissima et auctoritate Petri. Et cum aliae Ecclesiae, quorumdam errore sint verecundatae, stabilita inquassabiliter ipsa sola regnat, silentium imponens, et omnium obturans ora haereticorum[…]
CA 16.3.295-296.

(pg. 21)
Rabanus: […] Claves autem regni coelorum ipsam discretionem et potentiam nominat: potentiam, qua liget et solvat: discretionem, qua dignos vel indignos discernat.
CA 16.3.296.

Glosa *interlinearis*: Unde sequitur: *Et quaecumque ligaveris*, id est, quemcumque indignum remissione judicaveris dum vivit, indignus apud Deum iudicabitur: *et quodcumque solveris*; id est quemcumque solvendum judicaveris dum vivit, remissionem peccatorum consequentur a Deo.
CA 16.3.296.

(pg. 23)
Ieronimus: […] Istum locum Episcopi et presbyteri non intelligentes, aliquid sibi de Pharisaeorum assumunt supercilio, ut vel damnent innocentes, vel solvere se noxios arbitrentur; cum apud Dominum non sententia sacerdotum sed reorum vita quaeratur.[…]
CA 16.3.296.

Dyonisius: Non inveni.

(pg. 26)
Iernominus: […] et coepit illum increpare amantis affectu, et obstans dicere: *Absit a te Domine*. Vel, ut melius habetur in Graeco: *propitius sis tibi Domine, non erit tibi hoc*; quasi necessarium habet propitiationem.[…]
CA 16.5.298.

(pg. 27)
Hilarius: […] Sciens enim Dominus diabolicae artis instinctum, Petro ait: *Vade retro post me*, id est ut exemplum suae passionis sequatur.[…]
CA 16.5.298.

(pg. 29)
Augustinus: *De gratia*. Non inveni.